

KRÁSNÝ MLADÝ OBLUDY
(Young Beautiful Monsters)

by

Florent Barat

Autor: Florent Barat
Režisér: Izabela Schenková
Dramaturg: Lenka Veverková
Hudba a zvukový design: Jan Trojan
Zvuková a technická realizace: Tomáš Pernický
Produkce: Dana Reichová, Eva Vovesná
Stopáž v minutách: 43:37
Název stanice, která pořad odvysílala: Český rozhlas Dvojka
Překladatel: Magdalena Hamšíková

Author: Florent Barat
Direction: Izabela Schenková
Producer: Lenka Veverková
Music and sound design: Jan Trojan
Sound and technical execution: Tomáš Pernický
Production: Dana Reichová, Eva Vovesná
Footage: 43:37
Air date and station: Czech Radio Dvojka
Translator: Magdalena Hamšíková

ČÁST:

William
Mother
Rémi
Augustin –William's younger brother
Father
William's friends – Gabi, Paulo, Margot, Claudine, Alix
Claudine, the housekeeper
Antonio
Jean-Luc
Patrick
Mayor
Voices / Chorus / Choir – Doctor, Photographer, Voice on the phone, Midwife,
Teacher, Professor Bertrand

SYNOPSIS

Krásný mladý obludy

Od narození k dospívání. Od přežívání k osvobození. Vyprávění čtrnáctiletého Williama s dětskou mozkovou obrnou. „Willy, Willy, kolečka ti kvílí!“ volají na Williama jeho kamarádi. Willy je trochu jiný než ostatní kluci v jeho věku. Někdo tomu říká „výjimečný“, většina tomu říká „hendikepovaný“ nebo „postižený“... Ostatní ho krmí, dávají mu napít, chodí s ním na záchod, čistí mu zuby, ukládají ho do postele... a on sedí celý den na vozíku, nemůže hýbat rukama a ani mluvit. Chudáček? Obluda? Guma? Mrzák? William není ani jedno z toho. I přes své fyzické postižení, je mentálně naprosto zdravý a svůj hendikep bere s humorem a nadhledem.

Young Beautiful Monsters

From birth to emancipation. From survival to liberation. The story of a fourteen-year-old William afflicted with Cerebral Palsy. His friends call him “Willy, Willy, Wheeling!” William is a bit special, not like boys of his age. Some call it “extraordinary”, most just say “handicapped” or “disabled” ...People feed him, help him drink, take him to the restrooms, brush his teeth and put him to bed...he spends all day sitting in a wheelchair, he can't move his arms or talk. A poor boy? A monster? A vegetable? A cripple? William is none of these. Despite his physical disability he is mentally absolutely fit and takes his handicap with a sense of humour and stays on top of things.

WILLIAM:

Ahoj, já jsem Willy.

Teda, moje máma mi říká Willy.

Kámoši mi říkají „Willy, Willy, kolečka ti kvílí.“

Ve skutečnosti se jmenuju William.

V Americe říkají Williamům Bill, aby vypadali jako větší sympat'áci.

Jako Clinton, Bill Clinton, to zní líp, ne?

Tady je Bill dost naprd.

Je to jako Kostík Billy z té pohádky.

Pro děcka.

A navíc si nikdo nepamatuje, co je vlastně zač.

Kámoši mi říkají, že mi kolečka kvílí vlastně proto,
že jsem tak trochu jinej.

Chápete... já prostě nejsem...

No, nejsem jako ostatní.

Někdo tomu říká „výjimečný“,
většina tomu říká „hendikepovaný“.

Nebo „postižený“.

Jako nestěžuju si.

Krměj mě, dávaj mi napít,
choděj se mnou na záchod,
čistěj mi zuby, ukládaj mě do postele
a ráno mě buděj a oblíkaj.

A já celý den sedím a koukám na dývídýčka s boxem.

Ale mohlo by to bejt horší, žejo...

Moh bych pracovat v továrně nebo na stavbě,

WILLIAM:

Hi, my name's Willy.

Actually, my mom calls me Willy.

My friends call me Wheeling.

But my real name is William.

In America, instead of William, they say Bill because it sounds nicer.

Like Clinton, Bill Clinton. It sounds nicer, right?

But here Bill kind of sucks.

It's like Billy Bones.

It's kids' stuff.

Plus we never know what he is really like.

Actually, my friends call me Wheeling

Because I'm a bit special.

You know... it's cause I'm...

...not like everyone else.

Some say "extraordinary",

but most just say "handicapped".

Or "disabled".

I'm not complaining.

People feed me and help me drink,

They take me to the restrooms,

They brush my teeth and put me to bed

And they wake me up in the morning and dress me up.

And I spend all day sitting, watching boxing matches on my DVDs.

It could be worse, you know...

I could be working in a factory or on worksite,

nebo sedět celý dny v kanceláři.
Snažit se vydělat co nejvíc peněz
a připravit tak o ně co nejvíc lidí.

Nemůžu skoro ničím hejbat.
Jenom nohama.

Ale nohy, ***SBOR:** Dupneš! A tlačíš! Otočíš! Tančíš! A žiješ!*
ty mám teda pořádný. *Dup! Tlač! Toč! Tanči! Žij!*
Když mi dáte prostor, *Dupneš, a tlačíš, a tančíš, a na druhou.*
jsem na svém vozíku král silnic. *A dupneš a tlačíš a točíš a tančíš!*
A na druhou!

To „kolečka mu kvílí” nevzniklo pro nic za nic.
Jasně, s holkama to není jednoduchý.
Ale to je mi fuk.
Holky jsou stejně na nic.
Pořád se jen smějou a jí bonbóny.
To mě nezajímá.
Já se radši bavím s kámošema.
Teda bavím... jako že si povídáme.
Teda chci říct...
Moc toho nenamluvím.
Protože vlastně nemůžu mluvit.

Hele, ale mozek mám.
A taky mám hlasivky.
Můžu dělat zvuky.
Můžu dělat:
AAAAAAA!

Or in an office all day.
 Trying to earn money
 At making as many people as possible lose theirs.

I can barely move anything.
 Except my legs.

But as for legs, ***CHORUS: You hit! You push! You turn! You dance! You live!***
 I do have great legs. *Hit!Push!Turn!Dance!Live!*
 If you give me some space, *You hit, you push, you dance, you spin.*
 I'm the king of the road in my wheelchair. *You hit and you push and you turn*
 and you dance! You spin!

They don't call me Wheeling for nothing.
 Ok, it's not always easy with girls.
 But I don't care.
 Girls are a waste of time anyway.
 They just want to laugh and eat candies.
 I'm not interested.
 I'd rather talk with my friends.
 Talk...well it's a figure of speech.
 I mean...
 I don't really talk.
 In fact I can't talk.

I have a brain though.
 And vocal chords.
 I can make sounds.
 I can go:
 AAAARGH!

Takhle.

Nebo můžu dělat:

AAAAAAA!

Takhle.

Vždycky z toho má srandu...

...můj brácha.

Někdy za mnou přijde do pokoje,
vytočí náhodný číslo
a dá mi telefon k puse.

AUGUSTIN: Čau, Auťáku.

Zvuky kláves na telefonu

AUGUSTIN: Hele, zvoní to! Zvoní to!

HLAS V TELEFONU: Haló?

AUGUSTIN: No tak! Dělej, dělej!

HLAS: Haló...

AUGUSTIN: Udělej vobludu!

HLAS: Haló?!

Dobře, ať má srandu...

Aaaaaaa!

HLAS: Haló?

Aaaaaaa! Aaaaaaa!

HLAS: Jestli to je vtip, tak není vtipný!

AUGUSTIN: Super, Auťáku!

Brácha mi říká Auťák, protože je trochu pitomej.

Ale nebyl jsem obluda odjakživa.

Když jsem byl v mámině břiše,

byl jsem docela normální.

V klubíčku, klidnej.

Like that.

Or I can go:

AAAARGH!

Like that.

It's hilarious...

AUGUSTIN: Hi Wee-Wee.

...according to my brother.

Dial tone

AUGUSTIN: Hey, it's ringing! It's ringing!

Sometimes he comes in my room

And dials a random number

Then puts the phone up to my mouth.

VOICE ON THE PHONE: Hello?

AUGUSTIN: Come on! Do it, do it!

VOICE: Hello...

AUGUSTIN: Do the monster!

VOICE: Hello?!

So, just to make him laugh...

Aaaargh!

VOICE: Hello?

Aaaargh! Aaaargh!

VOICE: If this is a joke it's not funny!

AUGUSTIN: Well done, Wee-Wee!

My brother calls me "Wee-Wee" because he's a bit of an idiot.

I wasn't always a monster, you know.

When I was in my mom's womb

I was quite normal.

Rolled up in a ball, all quiet.

Prostě nenarozený mimino.
A pak když jsem přišel na svět...
ukázalo se, že jsem tak úplně nevyšel.

Vystrčil jsem hlavu
a hned jsem začal vypadat jako obluda.
A tak doktor řek, že mám něco v mozku...
Zrovna v mozku, to je smůla, protože ten prostě máme,
i když o něm nevíme.

Přítom mozek je asi super věc.
Jen musí bejt v dobrým prostředí, no.
Tak jako my v životě.
Můj mozek nebyl...
Nebyl dobře prokrvenej.
A tak zvadnul.

SBOR: Jsou to posti-! Jsou to posti-! Jsou to postižený!

To mě zab!

Jsou to posti-! Jsou to posti-! Jsou to postižený!

Jestli budu postiženej,

to mě zab!

Radši zemřít, než bejt gumovej.

Jestli budu postiženej...

To mě zab! To mě zab!

Radši zemřít, než bejt gumovej.

To mě zab!

To mě zab... To mě zaaaaaaaab...

Doktor řek, že mám v mozku něco,
co se jmenuje anorexie.

Like an unborn baby, you know?
And when I came out...
they realized I didn't kind of turn out right.

My head came out
And that's when I started acting like a monster.
And so, the doctor said there was a thing with my brain...
The brain, of all things, it's too bad, because the brain is always there
Even though we don't know it's there.

The brain seems so amazing,
And well, it needs to be well surrounded.
It's like us, in real life.
My brain wasn't...
It wasn't filled properly with blood,
So it withered.

CHORUS: *We say handi-! We say handi-! We say handicapped!*

Kill me!

We say handi-! We say handi-! We say handicapped!

If I stay disabled

kill me!

I'd rather be dead than a vegetable

If I stay disabled...

Kill me! Kill me!

I'd rather be dead than a vegetable

Kill me!

Kill me...Kill meeeeeeeeeee...

The doctor said my brain had a thing
Called anorexia.

Teda ne, to jsou ty hubený.
To jsou holky, co nejí, protože si myslí, že jsou moc tlustý.
A přitom jsou moc hubený.
Vypadaj jak párátka.
Prostě... neřekli, že mám anorexii.
Ale anoxii.
Musim si to zapamatovat, jestli nechci bejt za blbce.
Protože už čtrnáct let, co jsem na světě, se o tom kolem mě mluví každěj den.
Nebo skoro každěj.
Učitelé, asistenti, terapeuti.
Rodiče taky.
Teda, moje máma.
Protože táta je pryč.
Teda někde určitě je.
Ale už není doma.

Když máma rodila...
Můj táta...
...tam chvilku byl...
...a pak odešel.
Odešel po tom, co...
...jsem neumřel.

SBOR: Dýchej. Dýchej. Dýchej.

MATKA: HUUUUURGH!

PORODNÍ ASISTENTKA: Výborně!

OTEC: Dýchej, dýchej...

ASISTENTKA: Tlačte, ano, tlačte!

ASISTENTKA: Jedna!

MATKA: HUUUUURGH!

No, that's the skinny people.
It's the girls that don't eat because they think they're too fat.
When in fact they're too skinny.
They look like toothpicks.
Whatever...it's not anorexia.
It's anoxia, they said.
I have to remember that unless I want to look stupid.
Cause I've been around for 14 years and every single day someone mentions it.
Well almost every day.
Teachers, assistants, therapists...
And my parents too.
Well, my mother anyway.
Because my dad's gone.
I mean he's probably somewhere.
Just not at home.

When my mom gave birth to me...
My dad...
...he stuck around a bit...
...and then he left.
He left when...
...I didn't die.

CHORUS: Breathe. Breathe. Breathe.

MOTHER: HUUUUURGH!

MIDWIFE: Very good!

FATHER: Breathe, breathe...

MIDWIFE: Push, very good, push!

MIDWIFE: One!

MOTHER: HUUUUURGH!

OTEC: Tak, dobře, zlatíčko!

ASISTENTKA: Dvě!

OTEC: Jsem na tebe tak hrdej, lásko!

MATKA: AAAAAAAAAARGH!

ASISTENTKA: Tlačte!

MATKA: Aaah!aaaaaaah....

SBOR: Dýchej. Dýchej. Dýchej.

ASISTENTKA: Tady ho máme!

SBOR: *Nádech! Výdech!*

Protože doktor mým rodičům řekl:

DOKTOR: Musím vám říct... Ten kluk je v pěkný rejži...

SBOR: *Výdech! Nádech! Výdech!*

DOKTOR: Bude muset... chvílku zůstat v nemocnici.

Tak jsem chvílku zůstal v nemocnici.

SBOR: *Nádech*

SBOR: *Nádech! Výdech! Nádech!*

A po devíti měsících řekl mámě a tátovi:

DOKTOR: Tak teď jsou dvě možnosti:

buď ho necháme takhle a zemře tady nejpozději do šesti měsíců.

Nebo odpojíme všechny přístroje...

SBOR: *Dýchej!*

DOKTOR: Vezmete si ho k sobě... A zemře do dvou týdnů.

SBOR: *DÝCHEJ!*

A tak máma řekla:

MATKA: Bereme ho domů!

Během toho si táta myslel:

OTEC: Umře tady, umře tady, umře tady...

Sakra! Co budeme dělat?

A máma vyhrála.

A tak si mě vzali domů.

FATHER: Very good darling!

MIDWIFE: Two!

FATHER: I'm so proud of you honey!

MOTHER: AAAAAAARGH!

MIDWIFE: Push!

MOTHER: Aaah!aaaaaaah....

CHORUS: Breathe. Breathe. Breathe.

MIDWIFE: There he is!

CHORUS: *Breathe in! Breathe out!*

It's because the doctor told my parents:

DOCTOR: I have to tell you... the boy's in a bit of a mess...

CHORUS: *Breathe out! Breathe in! Breathe out!*

DOCTOR: He needs to... stay in the hospital for a while.

So I stayed in the hospital for a while.

CHORUS: *Breathe in!*

CHORUS: *Breathe in! Breathe out! Breathe in!!*

And after nine months, he told my mom and my dad:

DOCTOR: Well there're two options here:

Either we leave him like this and he'll die here in six months tops.

Or we unplug everything...

CHORUS: *Breathe!*

DOCTOR: You bring him home... And he dies in two weeks.

CHORUS: *BREATHE!*

And my mom said:

MOTHER: We'll take him home!

Meanwhile my dad was thinking:

FATHER: He dies here, he dies here, he dies here...

Fuck! What are we going to do?

And my mom won.

So they brought me home.

A doma...
Dny prostě plynuly.
Možná jsem umíral,
každopádně jsem nic necejtíl.
Když se na mě chodili dívat,
dělal jsem obludu,
abych je uklidnil a abych je pobavil.
Moc to nefungovalo.
A po šesti tejdnech...

OTEC: Doprdele práce, on neumírá...

Neumírá, sakra!

Přestaň pořád fňukat!

Co budeme dělat?

Nech toho, nerozumím ti ani slovo.

Co budeme dělat, sakra?

Je třeba říct, že táta dost pil.
Teda když byla máma těhotná, přestal kouřit a přestal pít.
Aby podpořil mámu.
Která ale kouřila dál.
Dokonce přestal mluvit sprostě.
Ale jakmile jsem přišel já,
zase začal trochu pít.
Den ode dne trochu víc.

OTEC: Je to jen kus gumy.

Jenom guma.

MATKA: Přestaň!

Já už nevím...

Není to žádná obluda, je to tvůj syn!

No jo, když neumírá, tak neumírá.

And at home...
Well, days flew by.
Maybe I was dying,
I felt nothing, anyway.
Whenever they'd come to see me
I acted like a monster
to reassure them, to make them laugh.
It didn't work all that well.
And after six weeks...

FATHER: Fuck, he's not dying...

He's not fucking dying!

And stop sobbing all the time!

What are we going to do?

Stop it, I don't understand a thing you're saying.

What the hell are we going to do?

Ok, you have to know that my dad drank quite a bit.
Well, during the pregnancy he quit smoking and drinking.
Out of solidarity with my mom.
Who, as it turns out, continued smoking.
He even stopped swearing.
But since my birth,
He got back to drinking a bit.
A bit more each day, you know.

FATHER: He's not even a vegetable.

Not even a vegetable.

MOTHER: Stop it!

I don't know...

He's not a monster, he's your son!

Well, if he's not dying, then he's not dying.

Děcka jsou vždycky jiný, než bysme si představovali...

Nevím, co dělat.

Bud' zticha!

Žije no!

Co chceš dělat? Tak co chceš dělat!

Já nevím... už nevím...

Nevím, co máme dělat...

Tátu už jsem od té doby nikdy neslyšel.

Odešel.

A máma zůstala se mnou.

Každej den.

Každou noc.

Když mi byly tři, pořád ještě jsem tu byl.

A protože už jsem neumíral,

doktoři mi změnili status:

Z přežívajícího na DMO,

dětská mozková obrna.

DMO mi přijde v pohodě.

I když anglicky by to znělo líp: Dý Em Ou.

Mámu to taky uklidnilo.

Už jsem nebyl obluda, byl jsem postižený.

Tak jsme začli chodit ven.

A já pochopil, proč radši zůstávala doma.

***SBOR:** Ó, chudáček... Hanba! Je to obluda... To je strašné...*

Ó, chudáček... Hanba! Je to obluda... To je strašné...

Přítom si myslím, že když mě viděli,

We never get the kids we dream of...

I don't know what to do.

Shut up!

He's alive!

What do you want to do? Tell me, what do you want to do!

I don't know... I don't know anymore...

I don't know what I'm supposed to do...

I never heard my father again after that.

He left.

My mom always stayed by my side.

Every day.

Every night.

When I turned three, I was still alive.

And seeing as I wasn't dying anymore

The doctors changed my status:

I went from survivor to CP,

Cerebral Palsy.

CP is fine by me.

But it sounds better in English: Cee Pee.

My mom found it reassuring too.

I wasn't a monster anymore, I was disabled.

So we started going outside.

And then I understood why she preferred staying at home.

***CHORUS:** Oh, poor boy... What a shame! It's a monster... It's frightful...*

Oh, poor boy... What a shame! It's a monster... It's frightful...

And yet, I reckon, when they saw me,

říkali si, že na tom sami nejsou zas tak zle.

Že na tom někdo je i hůř.

SBOR: *Ó, chudáček... Hanba! Je to obluda... To je strašné...*

*Ó, matko, prameni něhy,
dej mi pocítit svůj velký žal,
abych mohl plakat s tebou.*

A to mou mámu docela deptalo.

Takže když jsme šli ven, šli jsme... do kostela!

Kterej je hned za rohem.

SBOR: *Stabat mater dolorosa*

*Dum pendebat filius
Juxta cruce[m] lacrimosa*

A taky proto, že kostel a postižený, to je jejich, ne?

Když máma ztratila mýho otce,

vydala se najít otce někoho jinýho.

Vždycky byla v kostele jako první.

MATKA: Pane, netrestej mě ve svém hněvu.

Měj slitování, Pane.

Protože já nemám sil.

A seděla tam celý dny.

A bulila.

Uzdrav mě, Pane!

Moje duše je zmatená.

Protože se chvěji do morku kostí.

Má tvář je sešlá žalem.

Stárne kvůli všem těm, co mě stíhají.

A pak náhle couvají, jati hrůzou, zaplaveni studem.

Má tvář je sešlá žalem.

Stárne kvůli všem těm, co mě stíhají.

They must've felt their life wasn't so bad after all.

Some are even worse off.

CHORUS: *Oh, poor boy... What a shame! It's a monster... It's frightful...*

Oh dear mother, source of tenderness,

Share with me your immense sadness,

That I may weep with thee.

And that got my mom very depressed.

And so we'd mostly go out... for church!

Which is just around the corner.

CHORUS: *Stabat mater dolorosa*

Dum pendebat filius

Juxta crucem lacrimosa

And the disabled, that's the church's thing, right?

My mother had lost my father,

So she went seeking someone else's father.

She was always the first one to arrive in the church.

MOTHER: Almighty, do not bring your wrath upon me.

Have mercy on me, Lord.

I do not have the strength.

She would stay there all days long.

Bawling away.

Heal me, Lord!

My soul is deeply troubled.

My bones are shaking.

My face is worn from weeping.

It has grown old because of all those who torment me.

Horror-struck, they recoil, filled with shame.

My face is worn from weeping.

It has grown old because of all those who torment me.

Možná věří, že právě to mě udrželo naživu.

Tak mi přečetla celou bibli.

A věřila, že věřím.

Když se mě na něco ptala, dělal jsem:

Aaaa! když jsem souhlasil.

A Aaaa! když jsem nesouhlasil.

A přitom bych rád řek, že jestli je Bůh,

moh si dát na začátku prostě pozor.

Nojo! Ušetřilo by nám to dost lapálií.

No jo, ale holt chtěla věřit v Boha,

tak věřila v Boha.

A pak...

...někoho potkala...

...v kostele.

FOTOGRAF: Trochu víc doprava... Paní!

...tak!

Tři, dva, jedna...

Úsměv!

RÉMI: Kruci, mrknul jsem!

Rémiho!

Rémi pochází z vedlejší vesnice

a jeho jméno z latinského „remedius“.

Což znamená lék.

Vzali se.

V kostele.

A měli dítě.

Na jaře.

Mého nevlastního bratra: Augustina.

Maybe she thinks that’s what kept me alive.
 So she read the entire bible to me.
 And she thought I believed.
 When she’d ask questions, I’d say:
 Aaaargh! to say yes.
 And Aaaargh! to say no.
 But in fact, I wanted to say, if there is a God
 He could’ve been more careful right from the start.
 Oh yeah! It would’ve saved us all a lot of trouble.
 But you know, she wanted to believe in God,
 So she believed in God.

And then...

PHOTOGRAPHER: A little more to the right... Miss!

...she met someone...

...there!

One, two, three...

...in the church.

Smile!

RÉMI: Shit! I blinked!

Rémi!

Rémi comes from the next village
 And his name is from the latin word “remedius”.
 That means remedy.
 They got married.
 In the church.
 And they had a child.
 In the spring.
 My half-brother: Augustin.
 Like the saint.

Co miloval milovat.

PORODNÍ ASISTENTKA: To je ono! A jdeme na to! Tlačte!

MATKA: Uuuuuuuuh...

RÉMI: No tak tlač. Jo, jsem na tebe hrdej. Pojd'!

ASISTENTKA: Tlačte! Tlačte!

RÉMI: Ještě! Ještě!

MATKA: Ouuuh!

ASISTENTKA: Ano, tlačíme!

MATKA: Uuuuhhhh...

RÉMI: Tlač!

ASISTENTKA: Zastavte!

MATKA: AAAARRRRRGHHHHH!

ASISTENTKA: Tady je! Tady je!

RÉMI: Můj syn!

ASISTENTKA: Ten je roztomilej!

RÉMI: Můj syn!!

Mně byly tři.

Přežít tři roky ze tří, to není špatný.

A dál jsem stárnul.

A každý den jsem si říkal,

proč si tenhle chlap vzal tuhle ženu.

Která nebyla jenom žena,

ale taky moje máma.

A moje máma je přece stará!

A taky, no, prostě je to moje máma.

Prudí.

Jako mám ji rád.

Ale prudí.

Mezitím jsme se s Augustinem dost nasmáli.

The one who loved to love.

MIDWIFE: That's it! And let's go! Push!

MOTHER: Uuuuuuuuh...

RÉMI: Go on, push. Yes, I'm proud of you. Now, come on!

MIDWIFE: Push! Push!

RÉMI: Again! Again!

MOTHER: Ouuuh!

MIDWIFE: Yes, let's push!

MOTHER: Uuuuhhhh...

RÉMI: Push!

MIDWIFE: Block!

MOTHER: AAAARRRRRGHHHHH!

MIDWIFE: There he is! There he is!

RÉMI: My son!

MIDWIFE: He's so cute!

RÉMI: My son!!

I was three years old.

Surviving three years out of three, that's not bad.

And I kept getting older.

And everyday I asked myself

Why this man would marry this woman.

She wasn't just a woman,

She was also my mother.

And my mom is old, she is!

And then, she's my mom, right?

She's annoying.

I love her, you know.

But she's annoying.

In the meantime, Augustin and I had some good times.

Ze začátku ne.
Vždycky když mě viděl, rozbřečel se.
Nevim, jestli mu bylo smutno, nebo jestli se bál.
Byl hrozně malej.
Když je člověk takhle malej, nic si nemyslí.
Nezná smutno.
Nezná strach.
Člověk jenom pořád brečí, aby se o něj ostatní starali.
Takže když máma s Rémim chtěli chvílku klidu,
nechávali ho u mě v pokoji.
A on furt brečel.
A já se snažil zmizet:
Takhle jsem zatínal nohy.
Takhle jsem se tahal za krk.
Ale ne a ne se vstát, že jo, samozřejmě.
Tak jsem zavřel oči
a hrozně silně si představoval, že letím pryč.
Odlítám daleko!
Daleko!
A když jsem zavřel oči:
letěl jsem.
Byl jsem lehoučkej.
Lehkej jak mejdlová bublina.
Ne, já byl mejdlová bublina!
A nikdo mě nemoh prasknout.
Protože já jsem přežil.
Přežil jsem, i když jsem měl umřít.
Takže jsem teď byl nesmrtelnej!
Nikdy neumřu!

Not so much at the beginning.
He would automatically cry whenever he saw me.
I don't know if it's because he was sad or because he was scared.
He was so little.
When you're that little you don't think about anything.
He knows no sadness.
He knows no fear.
You just cry so someone would take care of you.
So when my mom and Remi wanted some quiet time,
They would leave him in my room.
And he wouldn't stop crying.
So I just wanted to escape:
I pushed like this with my legs.
And pulled hard with my neck.
But of course, I couldn't stand up.
So I'd close my eyes
And think real hard
That I was going far away!
Far far away!
And when I closed my eyes:
I was flying.
I was light.
Light like a soap bubble.
No, I WAS a soap bubble!
And no one could burst my bubble.
Because I survived.
I survived when I was supposed to die.
And now I was immortal!
I'll never die!

Nikdy neumřu!

Jsem nesmr...

RÉMI: Co se to tady probůh děje?! Přestaň dělat obludu!

Vidíš, že se tě Augustin bojí.

Přestaň dělat obludu, ti říkám!

Tak jsem přistál.

Když pak Augustin trochu vyrost,

začala s ním bejt sranda.

Pořád si se mnou hrál.

Dával mi do nosu.

Maloval mi na obličej.

Stříhal mi vlasy.

Tlačil mě, hlavně když to byl sešup z kopce.

Já jsem si tak namlel!

Dost jsme se nasmáli.

Škoda, že musel vyrůst.

A trochu zblbnout.

Ale to ho přejde.

Augustin se směje

Letos v září se pro mě konečně našlo místo v jedný škole.

Dokonce i na intru.

Ve čtrnácti už bylo na čase.

Bylo potřeba vypadnout.

Bylo třeba, abych se osamostatnil.

Pro mámu to nebylo lehký.

Je to daleko od naší vesnice.

Protože u nás, v Saint-Erme už není vůbec nic.

I will never die!

I am imm...

RÉMI: What's going on here?! Stop acting like a monster!

Can't you see, Augustin's scared!

Stop acting like a monster, I'm telling you!

Forced landing.

When Augustin got a bit older,

He was fun to be with.

Augustin laughs

He was always playing with me.

Punching my nose.

Drawing on my face.

Cutting my hair.

Pushing me, especially if it was steep.

I took my fair share of spills!

We had a blast.

It's too bad he got older.

And became a bit of an idiot.

But that'll pass.

This September they finally found a place for me in a school.

And a boarding school, at that.

I mean, it was high time, being fourteen.

I needed to get away.

I needed to fly the nest.

It wasn't easy for my mom.

It's far from our village.

In Saint-Erme, there's nothing left.

Už ani pekárna.

Jenom lidi, co ale pracujou ve městě,
protože nemaj dost peněz, aby tam žili.

Nebo opuštěný staroušci, co umřou během čekání na donášku chleba a novin.

Škola je dost daleko z dohledu ostatních.

Protože, přece jenom, handicapovaný nesmí bejt moc vidět.

Jinak je to depka.

Říká se tomu škola, ale...

Ta škola je trochu...

Neni úplně...

Spolužáci se smějí

VYCHOVATEL: No tak! Ticho, prosím, všichni seřadit.

Potřebuje ještě někdo kakat,

než půjdem do třídy?

Škola pro postižený, no...

VYCHOVATEL: Dobře, dobře, přestaňte se smát. Všichni do třídy!

S trochu pitomým názvem.

Jako všechny.

Tahle se jmenuje: Malý kvítky.

Nevím, kdo vázal tuhle kytici,

ale podle všeho byl slepej jak patrona.

VYCHOVATEL: Ano, dobrý, dobrý, tak všichni do lavic!

Banda bzuků.

V naší třídě je nás pět.

Nejdřív je tu Alix!

ALIX: Jo, mám holčičí jméno, ale stejně jsem kluk.

Má syndrom fragilního chromozomu X.

Not even a bakery.

Nothing but people who work in the city,

Because they can't afford to live there.

Or the elderly who waste away waiting for their bread and newspaper delivery

The school is far from other people's gaze.

Because, after all, the handicapped shouldn't be seen too often.

It gets depressing.

We say it's a school but...

The school's a bit...

School mates laugh

Well, it's not really...

TEACHER: Ok! Silence everyone, form a line!

Is there anyone else who needs to poo,

before we get to the class?

It's a school for disabled, right...

TEACHER: Ok, ok, stop laughing. Everyone to the class!

With a lousy name.

Like all the others.

This one is called: Little Flowers.

I don't know who arranged the bouquet,

But he must've been blind as a bat.

TEACHER: Yes, ok, ok, get at your desk everyone!

A bunch of freaks.

There's five of us in my class.

First, there's Alix!

ALIX: Yes, I have a girl's name but I'm still a boy!

He has fragile X syndrome.

Ale je to obr.

A je ho kus.

Tak mu říkáme Alix XL.

ALIX: Jo!

Pak je tu Paulo.

Pochází z jedny jihoamerický země,

PAULO: Z Ameriky chudejch!

A má obrnu.

Tak mu říkáme Obrpaulo.

Protože to dobře zní.

Dál je tu Gaby!

Gaby má rozštěp páteře, Spina Bifida.

A protože to zní jako jogurt,

říkáme mu Gabifidus Aktiv.

GABY: Jako ten jogurt!

A potom, no, je mi to trochu trapný,

ale máme tam i jednu holku.

I když se to teda úplně nepočítá.

Protože má Downův syndrom, Margot.

My jí říkáme Margogolita.

MARGOT: To není vtiiiiiii... To není vtiiiiiii...

Jo, není to vtipný.

MARGOT: Jo!

Dřív nás bylo šest.

Byl s náma Einstein.

GABY: Byl to autista.

ALIX: A pro nás jsou autisti géniové!

PAULO: Ale v dnešním světě je všechno relativní.

He is a giant.
He's sturdy stuff.
So, we call him Alix XL.

ALIX: Yeah!

And there's Paulo.
He comes from South America,

PAULO: The poor America!

He has polio.
So we call him Paulio.
Because it has a nice ring to it.

After that, we have Gabi!
Gabi has Spina Bifida.
And as it sounds like a yogurt,
We call him Gabifidus Regularis.

GABI: Like the yogurt!

And now, I'm a bit ashamed,
But there's a girl in my class.
But, she doesn't really count
Because Margot has Down's syndrome.
We call her Margogolita.

MARGOT: It's not fun... It's not fun...

Yeah, it's not funny.

MARGOT: That's it!

There used to be six of us.
Einstein was with us.

GABI: He had autism.

ALIX: And for us, autistics are geniuses!

PAULO: But in this world, everything is relative.

Proto... Einstein.

Kromě toho, že byl autista,
byl navíc hluchej, slepej a němej.
To vám změní úhel pohledu.
Díval jsem se na Einsteina a říkal si:
Tyjo, nejsem na tom vůbec špatně.
Po vánočních prázdninách se Einstein nevrátil.
Nevíme proč.

PAULO: Možná dostal Nobelovku.

GABY: Možná ho zajelo auto.

ALIX: Který neviděl.

Ani neslyšel.

Já jsem každopádně moc rád, že prázdniny skončily. **ALIX:** To je pech!

Protože já miluju školu.

Vypadáme jeden hůř než druhěj,
ale všem je to fuk.

GABY: Jakej plech?

Je to sranda.

Když se ale vrátím domů,

tak to moc sranda není.

Hlavně kvůli Augustinovi.

Protože zatímco lidi se chovaj jako blbci většinou ve vlnách,

u něj... je to

AUGUSTIN: Čau Auťáku.

AUGUSTIN: Debile.

je to jedna velká vlna.

RÉMI: Co jsem zase udělal?

Therefore... Einstein.

On top of being autistic,

He was also deaf, blind and mute.

It puts things in perspective, right?

I'd look at Einstein and think:

Hell, I am still doing alright.

Einstein never came back after the Christmas break.

We never knew why.

PAULO: Maybe he won the Nobel prize.

GABI: Maybe he got squashed by a car.

ALIX: That he never saw coming.

Nor heard.

Anyway, I'm really glad the Christmas break is over. **ALIX:** That's the top!

Because I love school.

We look one worse than the other,

But we don't care.

GABI: The top of what?

We have a blast.

But when I come home,

AUGUSTIN: Hi, Wee-Wee.

It's not fun and games.

Mostly because of Augustin.

Acting stupid, that's always off and on,

But with him... it is

AUGUSTIN: Retard.

Always on.

RÉMI: What have I done this time?

A pak Rémi...

RÉMI: No jasně, já chápu, je to zase co? Je to moje chyba.

To není lék, ten chlap,
je to virus!

RÉMI: Výborně, ano, to Remoušek, to já, můžu za to já!

Už tak mám co dělat s Augustinem.

AUGUSTIN: Debile!

Jsi debil!

Protože teď, když mu je jedenáct
a je silnější, dokáže převrátit můj vozík dozadu.

A já zůstanu rozplácnutý na zemi
jako brouček, co hrabe ve vzduchu nožičkami a snaží se vstát.

A tak ke mně Rémi přijde a řekne:

RÉMI: To ti patří.

Jen si teď pěkně trp, šťastnej budeš pozdějc.

Když má dobrou náladu,
zvedne mě a řekne:

RÉMI: No tak, sedni si a jed'.

A Máma...

Čeká na svůj ráj.

Potichu a spořádaně.

Archiv (Muhammad Ali)

I have wrestled with alligators

I done tussle with the whale

I done handcuffed lightning

And throw thunder in jail

Říkal jsem vám, že mám nohy, že jo?

That's bad....

Only last week I murdered a rock

Jako Muhammad Ali.

Injured a stone, hospitalized a brick

And Remi...

RÉMI: Yeah, I know, that's it again. It's my fault.

He's no remedy, this guy,

He's a virus!

RÉMI: Excellent, yup, it's our dear Remi, it's all my fault!

With everything I have to tolerate from Augustin.

AUGUSTIN: Idiot!

You're an idiot!

Because now that he's eleven years old,

And stronger, he can flip my wheelchair backwards.

And I just lie there on the ground

Like a beetle flailing its legs around trying to get up.

And so Remi comes in and he says:

RÉMI: You were asking for it.

Suffer now and happiness will come later.

When he's in a good mood,

He helps me up and says:

RÉMI: Now, sit down and roll.

My mom...

She just waits to earn her way into Heaven.

Patiently and orderly.

Archives (Muhammad Ali)

I have wrestled with alligators

I done tussle with the whale

I done handcuffed lightning

And throw thunder in jail

I told you I had legs, did I?

That's bad....

Only last week I murdered a rock

Like Muhammad Ali.

Injured a stone, hospitalized a brick

I'm so mean I make medicine sick

Bad dude....bad!

To je můj idol.

Byl chudej a navíc černocho.

To taky mění úhel pohledu.

Bejt v tomhle světě černej a chudej

neni vůbec jednoduchý.

Ale on bojoval.

A ne jen tak s někym.

Nechtěl bojovat s ubohejma Vietnamcema, který mu nic neudělali.

Ale vstoupil do ringu a bum!

I'm gonna show you how great I am!

I'm gonna float like a butterfly

George can't hit what his hands can't see

Now you see me, now you don't

You think he will, but I know he won't

They tell me George is good

But I'm twice as nice

And I'm gonna stick to his butt like white on rice!

Bojoval s většíma, se silnějšíma, než byl on.

Vznášel se jako motýl.

A píchal jako vosa.

Float like a butterfly.

Sting like a bee.

Se mnou je to stejný.

Vznáším se jak mejdlová bublina.

Pálím jako mejdlo v očích.

I'm gonna show you how great I am!

I'm so mean I make medicine sick

Bad dude....bad!

He's my hero.

He was poor and on top of that he was black.

That also puts things in perspective.

Being poor and black in this world,
that's not easy.

But he fought back.

And not just against anyone.

He refused to fight the poor Vietnamese cause they hadn't done anything to him.

No, he got into the ring and boom!

I'm gonna show you how great I am!

I'm gonna float like a butterfly

George can't hit what his hands can't see

Now you see me, now you don't

You think he will, but I know he won't

They tell me George is good

But I'm twice as nice

And I'm gonna stick to his butt like white on rice!

He fought the bigger and stronger than him.

He would float like a butterfly

And sting like a bee.

Float like a butterfly.

Sting like a bee.

Same thing with me.

I float like a soap bubble.

And sting like soap in your eyes.

I'm gonna show you how great I am!

Jednou se nám to trochu vymklo.
Augustin chtěl převrhnout můj vozík
a já ho kopnul.
Pořádně jsem ho nakop.
Zařval a svalil se,
nemoh se nadechnout.
Bál jsem se, že jeho mozek nemá dost šťávy.
Že zvadne.

RÉMI: Co jsi proved? Cos to sakra proved?

Dal mi facku.
Nemůžu se hejbat.
Ale nevybouchnu.
Slyším mámu.
Jak brečí.
Jak se modlí.
Jak brečí.
Zní to hrozně silně.
V mém srdci.
Všechno se to mísí.

RÉMI: Cos to proved...?

V mé hlavě.
Promíchává.
V mém mozku.
Bum! Bum! Bum! Bum!
V srdci.
Bum! Bum!

RÉMI: Vidiš, Williame, ubližuješ.

Nevybouchnu.
Dejchám.

Ty jsi zlo.

And then one day, it got out of hand.
Augustin wanted to tip my chair over
So I kicked him.
I kicked him good.
He screamed and then keeled over,
He couldn't breathe.
I was afraid his brain wasn't getting enough juice.
That it would wither.

RÉMI: What have you done? What the hell have you just done?

He hit me.
I can't move.
But I won't burst.
I hear my mother.
Crying.
Praying.
Crying.
It's ringing so loudly.
In my heart.
It's all muddled.

RÉMI: What have you done...?

In my head.
All mixed up.
In my brain.
Bang! Bang! Bang! Bang!
In my heart.
Bang! Bang!

RÉMI: See, Williame, you're hurting others.

I won't burst.
I breathe.

You are evil.

Ted'!
Raz. **SBOR: Raz!**
Zvednu se! Ani to nebolí.
Dva. **SBOR: Dva!**
Zvednu se.
Tři. **SBOR: Tři!**
Jako motýl.
Úplně sám.
Čtyři. **SBOR: Čtyři!**
Vznesu se. Zvednu se. Vznesu se!
Pět. **SBOR: Pět!**
Šest. **SBOR: Šest!**
Jsem nesmrtelnej.
Sedm. **SBOR: Sedm!**
Nevzdávej to. Nevzdávám to.
Osm. **SBOR: Osm!**
Dejchám. Zvednu se. Jako motýl.
Jsem nesmrtelnej.
Devět. **SBOR: Devět!**
Zvednu se.
Ted'! **SBOR: Ted'!**

Druhej den ve škole jsem byl celej modrej.
Vypadal jsem jako šmoula.
Všechny ve třídě to dost pobavilo.

GABY: Hele, klaun, je to klaun!

PAULO: Tyjo, no ne...!

MARGOT: To není vtipný, kluci!

Margogolita všechno pochopila.

Now!

One.

CHORUS: One!

I'll get up. It doesn't even hurt.

Two.

CHORUS: Two!

I'll get up.

Three.

CHORUS: Three!

Like a butterfly.

By myself.

Four.

CHORUS: Four!

I'll fly. I'll get up. I'll fly!

Five.

CHORUS: Five!

Six.

CHORUS: Six!

I'm immortal.

Seven.

CHORUS: Seven!

Don't give up. I'm not giving up.

Eight.

CHORUS: Eight!

I breathe. I'll get up. Like a butterfly.

I'm immortal.

Nine.

CHORUS: Nine!

I'll get up.

Now!

CHORUS: Now!

The next day at school I was black and blue.

I looked like a smurf.

Everyone in my class laughed.

GABI: Hey, you clown, you!

PAULO: Oh you...no!

MARGOT: That's not funny, guys!

Margogolita got it all.

MARGOT: Tohleto není dobrý.

Došla ke mně a dala mi pusu.

Teda jen na tvář!

Ale ostatním to stačilo.

ALIX: Aaaaah, zamilovaný!

Říkal AliXL se svým pitomým fragilním X.

PAULO: To je láska!

Křičel Obrpaulo svým debilním hlasem.

GABY: Iiiiiiii...

Bifidus Aktiv se tři minuty snažil vyloudit nějaký slovo.

Jsou to blbci všichni tři.

ALIX: Jo.

A v tu chvíli mě začaly pálit oči.

A všechnen můj vztek šel ven.

Dva potůčky po tvářích.

Snažil jsem se schovat.

Ale kam se schovat, když je člověk uvězněnej ve svym těle?

V hlavě jsem si opakoval:

Odejdu odsud.

Float like a butterfly and sting like a bee.

A dupnul jsem.

Dupnul jsem nohama do země.

Dupnul jsem ze všech sil.

A roztlačil jsem vozík.

Roztlačil jsem ho ze všech sil.

A rozjel jsem se proti zdi.

Obluda vylezla.

Pak bylo ticho.

MARGOT: That is no good.

Then she came over to me and kissed me.
On the cheek, alright?
But that was enough to set off the guys.

ALIX: Oooh, love birds!

Said Alix XL with his damn fragile X.

PAULO: They're in love!

Bellowed Paulo in this stupid voice of his.

GABI: Iiiiiiiii...

And Bifidus Regularis tried to spit out a word for about three minutes.

They're dumb all three of them.

ALIX: Yes.

In that moment, my eyes started to sting.

And all my anger burst out.

Two tiny streams running down my cheeks.

I tried to hide.

But where can you hide when you're trapped in your own body?

I kept telling myself:

I will get out of here.

Float like a butterfly and sting like a bee.

And I swung.

I swung my foot and hit the floor.

I hit it as hard as I could.

And I pushed my chair.

I pushed it as hard as I could.

And I smashed against a wall.

The monster came out.

And then there was silence.

Dívali jsme se na sebe.

My, zmrzačený.

Tragický děti.

Děti hanby.

Děti slz celého světa.

Ty jiný.

Krásný mladý obludy.

Poznali jsme se.

V utrpení.

V nespravedlnosti.

A spojili jsme se.

Jako ruka, co se sevře.

V ocelovou pěst.

Pomstíme se.

Pětice postiženejších nic nezmůže.

To víme.

Nejsme blbý.

I když většina lidí tomu věří.

Ale když se nám podaří dát dohromady všechny, který někdo zneužívá,
všechny, kdo žijou na okraji, všechny vyloučený...

Pak se všechno změní.

Oukej, jsme nejchytřejší třída u náš na škole.

Tak si představte, jak jsou na tom asi ostatní?

Ty, co jsou víc postižený, z těch nic nedostanem.

Věděli jsme, že nemůžem počítat ani s učitelem,
asistentem, ani s terapeutem.

S těma, co reprezentujou pořádek a morálku.

We all looked at each other.
We, the crippled.
The children of misfortune.
The children of shame.
The children of tears of this world.
We, the others.
The young beautiful monsters.
We recognized ourselves.
In the suffering.
In the injustice.
And then, we came together.
Like a hand
Making an iron fist.
We'll take revenge.

Five cripples, that's not very intimidating.
We know that.
I mean, we're not stupid.
Regardless of what most people may think.
But if we can make the exploited,
The outsiders, the rejects come together...
That'll change things.

Ok, so our class is the most advanced-level at school
So imagine what the others are like?
The ones with multiple handicaps are of no use to us.
We also knew we couldn't count on the teachers,
the assistants or the therapists.
They're always enforcing morality and order

Tak jsme se obrátili na ty dvě utiskovaný, který zbyly.

Aminatu a Claudine.

Africký uklízečky.

Ty, který zažily otroctví, segregaci a apartheid.

A teď uklízej špínu po svezch utlačovatelích.

Ty ví, co je to mít vztek.

Jejich prvním úkolem bylo vyrobit nám kukly.

Nebylo těžký je přesvědčit.

Přišlo jim docela legrační, že se chceme přestrojit.

Problém byl v tom, že na to nenašly nic lepšího, než starý ubrusy z jídelny.

Tak nám udělaly kukly - červený. A bílý. Čtverečkovaný.

Super.

Kukly jsme měli proto, abychom byli víc vidět.

CHÓR *Float*

Další pondělí byly Velikonoce.

Takže jejich druhej úkol bylo vzít nás do kostela Saint-Erme.

CHÓR *Butterfly*

Obrpaulo je o to poprosil.

Tyhle jižani si navzájem rozumí.

CHÓR *Štípnout jako vosa.*

Když se Obrpaula zeptaly, proč chceme jít do kostela,
nevěděl, co odpovědět.

Tvářil se jako leklá ryba.

Díval se na ně svezma velkejma prázdnejma očima
a nevydal ani hlásku.

Úplně jako kapr, no fakt.

Takže jsme se rozhodli změnit strategii.

So we turned to the two oppressed people left,
Aminata and Claudine.
The two African housekeepers.
They have lived through slavery, segregation, apartheid
And now they have to clean their oppressors' filth
They do know what rage is.

Their first mission was to make balaclavas for us.
It wasn't hard to convince them.
They found it funny that we wanted to dress up
They just couldn't find any fabric except for the old canteen tablecloths.
So they made us balaclavas - red. And white. Checked.
Perfect.
The balaclavas were to make us more visible.

CHOIR *Float*

The following Monday was Easter.
So their second mission was to take us to the Saint-Erme church.

CHOIR *Butterfly*

Paulio was the one who asked them.
They understand each other, these southerners.

CHOIR *And sting like a bee.*

When they asked Paulio why we wanted to go to church
He didn't know what to say
He had this dead fish look on his face
He looked at them with these big blank bulging eyes of his
And didn't make a sound
Just like a carp, you know.

So we decided to change our strategy.

Revoluce vyžaduje účinný zbraně.

A já jednu takovou mám.

Smrtelnou.

Půjdu za Claudine.

Margoglita mě doprovodila.

Protože holka, i když mongoloidní, na ženský vždycky zabere.

Potkali jsme jí v prádelně, zrovna prala.

Úplně sama.

Bezbranná.

Tak jsem se proměnil v obludu,

s těma nejsmutnějšíma psíma očima.

Aaaaaaa.

CLAUDINE Co...? Co?

Margogolita mi krom svýho nespornýho šarmu pučila i svůj hlas.

MARGOT Co mám říkat?

Aaaaaaa!

MARGOT On říká...

Aaaaaaa!

MARGOT Musíme jít do kostela.

CLAUDINE Aha?

Aaaaaaa!

MARGOT V pondělí.

CLAUDINE Jo?

Aúúúúú!

MARGOT Pro jeho matku...

Áaaaa! Aaaaaa.....

MARGOT ...jsou Velikonoce moc důležité.

AÚÚÚÚÚ.

A navíc...

Bůh bude rozdávat čokoládu.

The revolution would need effective weapons.

And I have one.

It's lethal.

I'd go to see Claudine.

Margoglita would come with me.

Because a little girl, even a mongoloid one, is enough to move women.

We found her in the laundry room washing clothes.

All alone.

Defenceless.

That's when I turned into a monster

With my best sad dog look.

Aaaaargh.

CLAUDINE Hey...? Huh?

Margogolita lent me her undeniable charm as well as her voice.

MARGOT What do I tell her?

Aaaaargh!

MARGOT He says...

Aaaaargh!

MARGOT We have to go to church.

CLAUDINE Really?

Aaaaargh!

MARGOT On Monday.

CLAUDINE Huh?

Aaaaauh!

MARGOT His mom thinks...

Aaaaa! Aaaaaa.....

MARGOT ...Easter is very very important.

AAAAAUH.

And also...

God will hand out chocolates.

CLAUDINE Fakt?!

MARGOT Jo, pro nás všechny... Králíky.

Až do téhle chvíle o tom nepochybovala.

CLAUDINE Králíky?

MARGOT To není vtip!

CLAUDINE Ne, ne, to není vtip!!!

MARGOT Dělá si ze mě srandu nebo co?

CLAUDINE Králíky!

Ale ta část o králících z čokolády byla slabá.

Protože já jsem nějaký příběhy z Bible slyšel.

A ani jednou se tam nemluvílo o králících.

A už vůbec ne z čokolády.

A tak jsem se rozbřečel.

A když já brečím, tak ani není třeba dojemnej podkres.

CLAUDINE Dobře, přestaň Willy, jo?

Žít v jiný době, mohl bych bejt mučící nástroj.

CLAUDINE To už stačí, Willy.

Nikdo to nevydrží.

CLAUDINE Dobrý, stačí, Willy!!!

Ale Claudine je vytrvalá.

CLAUDINE Dobře, tak jo. Půjdeme do kostela.

Řekla.

A co řekne trpící, to platí.

CHÓR: *And sting like a bee.*

Pak zbejvalo jenom najít způsob,

jak se tam dostat.

To byl dost oříšek.

Ale **Gabifidus-aktiv** měl geniální nápad.

PAULO El Viejo. [El Viecho]

CLAUDINE Oh really?!

MARGOT For all of us. ... Bunnies.

Until that point she didn't have a doubt.

CLAUDINE Bunnies?

MARGOT It's not funny!

CLAUDINE No, no. It's not funny!!!

MARGOT She's making fun of me or what?

CLAUDINE Bunnies!

But the part about chocolate bunnies was pretty weak.

Because the stories in the bible, I've heard them.

And let me tell you, there's not one single mention of bunnies.

Let alone chocolate ones.

So I started to cry

And when I start to cry, no need to get out the violins.

CLAUDINE Ok, stop it, will you, Willy?

In another era, I could have been used for torture.

CLAUDINE Ok, that's enough, Willy.

No one can bear it.

CLAUDINE Ok, enough, Willy!!!

But Claudine's tough.

CLAUDINE Fine, fine. We'll go to church.

She said it.

And the people who suffer always keep their word.

CHOIR: *And sting like a bee.*

Now we only needed

transportation.

Now we were stumped.

But Gabifidus Regularis had a brilliant idea.

PAULO El Viejo. [El Viecho]

Jasně - řidič.

Řidič minibusu, kterej nás vozí do školy.

Zapomněli jsme na něj, protože na něj se snadno zapomene.

Protože je tak potichu.

Protože nedělá vlny.

ANTONIO Sakra.

Člověk by řek, že ho škola koupila i s tím autem.

Pořád má v puse zbytek cigára, skoro dokouřenýho.

A přivřený oči, aby mu do nich nešel kouř.

A v nich slzy.

HYMNA MEXICKÉ REVOLUCE

Je z něj cejtít smutek.

Něco v sobě skrejvá hodně hluboko, kam nikdo z nás nevidí.

Je to něco jemnýho, křehkýho a ušlechtilýho.

Ale nechce o tom mluvit.

Lidi někdy schovají svý srdce před druhějma tak hluboko,
že sami zapomenou, kde vlastně je.

On ztratil svoje srdce v Mexiku.

Během povstání Zapatovy armády.

Přišel tam, aby se k nim připojil.

A zamiloval se do jedný Indiánky, do místní holky.

Jednoho dne ale odešla.

S kuklou na hlavě, puškou přes rameno a mladým revolucionářským srdcem v
hrudi.

Už ji nikdy neviděl.

A tak se vrátil.

Schoval se tady mezi nás, mezi Malý kvítky.

Jsou to jeho květy zapomnění.

Jmenuje se Antoine.

It was so obvious: the driver!
The school minibus driver.
We completely forgot about him because he's easy to forget.
Because he's so quiet.
Because he doesn't make waves.

ANTONIO Shit.

You'd say the school bought him with the bus
He always has a cigarette hanging in his mouth, almost a stub
And half-closed eyes to protect them from the smoke
And tears in them.

THE ZAPATISTA ANTHEM

There's sadness to him.
There's something deep inside him that we can't access.
It's something gentle and tender and kind.
But he won't talk about it.
People sometimes bury their hearts so deep
That they forget where it is.
He lost his heart in Mexico.
During the revolution led by the Zapatistas.
He came there to join their army.
And he fell in love with an indigenous woman.
One day she left,
With a balaclava on her face, a gun on her shoulder and a young revolutionary
heart in her chest.
He never saw her again.
So he came back.
And now he's hiding here with us, the little flowers.
The forgotten flowers.
His name is Antoine.

Ale všichni mu říkají Starej Antoine.
Krom těch, který mu opravdu rozumí - krom nás.
My mu říkáme El Viejo Antonio.
I když to nedává najevo, víme,
že se mu to líbí.
Vzpomíná přitom na Mexiko.
Na povstání.
Na štěstí.

Gabi za ním jednoho dne během velký přestávky zašel na parkoviště.
My jsme je sledovali oknem ze třídy.
Viděli jsme je, jak si povídaj.
Jeden afatik a jeden nemluvej.
Gabi strávil nejmíň hodinu tím, že se mu snažil vysvětlit náš plán.
A když se vracel k nám,
řidič Antonio se usmíval.
A tohle, to bylo krásný.

V pondělí ráno El Viejo Antonio zaparkoval minibus v rohu.
Všichni jsme odtud sledovali mou matku, jak jde směrem ke kostelu.
Hlavu skloněnou, záda ohnutý.
Jako slimák.
Naštěstí nebylo hezky.
Protože moje máma by rozbřečela i slunce.
S obtížema vyšla schody.
Tři blbý schody.
Před tímhle ubohým kostelem.
Uprostřed týhle ubohý vesnice.
Když vyšla nahoru, opatrně otevřela dveře.

But everyone calls him: the old Antoine.
Apart from those who can really understand him – like us.
We call him El Viejo Antonio.
Even though he doesn't show it, we know
He likes that.
It reminds him of Mexiko.
And the revolution.
And happiness.

One day, Gabi went to find him in the parking at lunch time.
We spied on them from the classroom window.
We watched them talk.
An aphasiac and a man of few words.
It must've taken Gabi an hour just to explain our plan.
And as he walked back towards us
Antonio cracked a smile
And that was truly beautiful.

On Monday morning, El Viejo Antonio parked the minibus in a corner.
We all watched my mother walk towards the church.
Her head down, her back hunched.
Like a slug.
Fortunately the sky was grey
Because my mom would surely make the sun weep.
With difficulty, she climbed the steps.
Three pathetic steps.
In front of that pathetic church,
In the middle of that pathetic village.
At the top of the steps, she timidly opened the door.

Vešla úplně tiše.

Aby nikoho nerušila.

Nastal čas zaujmout pozice.

Antonio povolil ruční brzdu a potichu jsme vyjeli, aby si nás nikdo nevšim.

Vysadil nás u schodů a odjel zaparkovat minibus o něco dál.

A tady jsme se s Claudine a Aminatou zasekli.

Tři blbý schody stačej k tomu,

aby postiženému uzavřely cestu.

Lidi o takovejch věcech nepřemejšlej, když maj dvě kolena,

dvě nohy...

V každým případě pro ně bylo nemožný

vytáhnout mě nahoru a posadit do vozíku.

Tak Claudine řekla:

CLAUDINE Vstaň a chod'!

AMINATA: Chod'!

Claudine a Aminata se smějí

Ale nedělaly si srandu.

Byly vážně připravený na zázrak.

Každá stála na jedný straně vozíku,

Svý paže pod těma mýma.

CLAUDINE/AMINATA No tak, zatlač!

No tak...

CHÓR *Float*

Zatlač!

Butterfly

A tak jsem zatnul krk,

and sting like a bee

Takhle.

Float like a butterfly

She entered without making a noise,
So as not to disturb anyone.

It was time to get in position.

Antonio released the hand brake and we crept up quietly, so as not to be seen.

He dropped us in front of the steps and parked the minibus further away.

That's where Claudine, Aminata and I got stuck.

Three stupid steps, that's enough

To stop the handicapped.

People don't think about these things when they have two knees,

Two legs...

Anyways, it was impossible for them

To carry me up in my chair.

So Claudine said:

CLAUDINE Stand up and walk!

AMINATA: Walk!

Claudine and Aminata laugh

But they weren't joking.

They were ready for a miracle.

Each stood on one side of my chair,

With their arms under mine.

CLAUDINE/AMINATA Come on, push!

Come on...

CHOIR *Float*

Push!

Butterfly

And I pulled my neck out,

and sting like a bee

Like this.

Float like a butterfly

Zatlačil jsem do nohou, takhle.

and sting like a bee.

A vznesl jsem se.

Float like a butterfly.

Float like a butterfly.

Letěl jsem.

Jsem motýl.

and sting like a bee.

Zavřel jsem oči.

A hop!

Moje noha udělala první krok.

Float like a butterfly.

Potom druhý.

A třetí.

and sting like a bee.

Chodil jsem.

Šel jsem.

Sting like a bee!

Float! Float! Float! Float!

I must be the greatest!

Sting like butterfly

I told the world!

I'm the king of the world!

He was gonna kill me!

I'm pretty! I'm a bad man!

I shook up the world!

Když jsem došel nahoru, byl jsem vyřízenej.

Claudine a Aminata mě posadily do vozíku.

A Antonio přišel za náma.

V každý ruce držel transparent.

Zažloutlej těma rokama, který uběhly od války.

Dvě památky na jeho lásku.

Položil nám je k nohám,

I pushed on my legs, like this.

and sting like a bee.

And I took off.

Float like a butterfly.

Float like a butterfly.

I was flying.

I'm a butterfly.

and sting like a bee.

I closed my eyes.

And hop!

My foot made the first step

Float like a butterfly.

And the second.

And the third.

and sting like a bee.

I was walking.

I walked.

Sting like a bee!

Float! Float! Float! Float!

I must be the greatest!

Sting like butterfly

I told the world!

I'm the king of the world!

He was gonna kill me!

I'm pretty! I'm a bad man!

I shook up the world!

When I got to the top I was exhausted.

Claudine and Aminata sat me down in my chair.

And Antonio joined us.

In each hand, he held a banner,

Yellowed with the years that have passed since the war.

Two remnants of his love.

He put it down to our feet,

pak přišel ke Claudine a Aminatě.

ANTONIO Honem, musíme jít stranou.
Odted' svět patří těm, co nemaj tvář.

Navlíkli jsme si kukly.

První zvědavci se už přiblížili.

A dějiny se postaraly o zbytek...

PATRIK

Dámy a pánové, dobrý den.

Vítejte ve speciální zpravodajské relaci.

Dozvěděli jsme se, že v kostele Saint-Erme je držen rukojmí.

JEAN-LUC

Díky, Patriku. Jsem skutečně velmi blízko kostela Saint-Erme, ale proniká sem málo informací. Rukojmím se stala jedna žena, která se uvnitř kostela nachází již několik hodin.

PATRIK

Co zatím víme o únoscích, kteří ji zadržují?

JEAN-LUC

Upřímně řečeno, toho moc nevíme. Jde o pět osob velmi malého vzrůstu, před kostelem se zdržují od časného rána...

PATRIK

Těmi „osobami velmi malého vzrůstu“ myslíte trpaslíky?

JEAN-LUC

Ehm, ano, trpaslíky... nebo... děti... Mají kukly, ušité z ubrusů... z ubrusů ze školní jídelny.

PATRIK

Jean-Lucu, jak je na tom rukojmí a co si myslí lidé stojící okolo vás?

JEAN-LUC

Then he approached Claudine and Aminata

ANTONIO Quick, let's move aside.
Now the world belongs to the faceless.

We pulled on our balaclavas
The first bystanders started arriving
And History did the rest...

PATRICK

Good morning, ladies and gentlemen.
Welcome to this special news bulletin.
We have just learned that a hostage is being held at Saint-Erme church.

JEAN-LUC

Thanks, Patrick. Indeed, I am very close to Saint-Erme church. We have very little information, we know the hostage is a woman, she's been trapped inside for several hours now.

PATRICK

What do we know about the kidnappers?

JEAN-LUC

Honestly, we know very little about them. They're five rather short people, they've been occupying the church since early morning...

PATRICK

By "rather short people", you mean midgets?

JEAN-LUC

Uhm, yes, midgets... or... children... They are wearing balaclavas made from tablecloths... canteen tablecloths.

PATRICK

Jean-Luc, how's the hostage doing and what do people standing by think?

JEAN-LUC

Rukojmí se zdá být v pořádku...

Zde přítomní jsou napjatí... Je tu čím dál více lidí.

Nervozita ještě o stupeň vzrostla, když před několika minutami únosci začali mávat transparentem, na kterém byla zpráva napsaná ve španělštině.

PATRIK

Můžete nám přečíst, co je na tom transparentu napsáno?

JEAN-LUC

„Dokud jsme neměli zakryté tváře, neviděli jste nás. Museli jsme je schovat, abyste si nás všimli.“ Je to záhadná zpráva a musím přiznat, že příliš nechápu její význam.

PATRIK

Děkuji Jean-Lucu,

podíváme se za vámi zase za několik minut.

K nám do studia nyní zavítal profesor Bertrand, expert na boj s terorismem.

Dobrý den, pane profesore.

PROF. BERTRAND

Dobrý den.

PATRIK

Můžeme tady mluvit o teroristickém útoku?

PROF. BERTRAND

Ano. Bezpochyby je to tak.

PATRIK

Děkuji moc, pane profesore, zůstaňte s námi.

Podíváme se nyní živě k Saint-Erme, kde se situace mezitím změnila, Jean-Lucu?

JEAN-LUC

Ano, ano, Patriku, pokusím se udržet ve spojení. Je to čím dál těžší a stále hůř vás slyším, protože kolem mě je už velký dav lidí.

It seems the hostage is in good health...

The crowd is tense... There are more and more people.

The tension grew a few moments ago when the kidnappers waved a banner bearing a message written in Spanish

PATRICK

Could you tell us the message on the banner?

JEAN-LUC

“When we were visible you did not see us; we had to hide to get noticed.” It’s a cryptic message and I have to say, I don’t fully understand its meaning

PATRICK

Thank you, Jean-Luc,

we’ll be back with you in a few minutes.

With us in the studio, Professor Bertrand, a counter-terrorism expert.

Good morning, Professor.

PROF. BERTRAND

Good morning.

PATRICK

Can we consider this to be a terrorist attack?

PROF. BERTRAND

Yes. There’s no doubt about it.

PATRICK

Thank you, Professor. Please, stay with us.

We now go back live to Saint-Erme, where things have progressed, is it correct Jean-Luc?

JEAN-LUC

Yes, yes, Patrick, I’ll try to stay in touch. But it’s getting harder and I’m having hard time hearing you as the crowd here has grown massively.

Policie vyslala bezpečnostní kordon, aby ochránila obyvatelstvo před případnými výtržnostmi. Starosta vesnice dorazil na místo a nyní se bude pokoušet hovořit s teroristy. Zůstaňte s námi, všechno budeme přenášet živě.

PATRIK

Samozřejmě, Jean-Lucu, zůstáváme ve spojení.

JEAN-LUC

Ted' uslyšíme starostova slova.

STAROSTA (DO MEGAFONU)

Tak tady to mám zmáčknout?

Haló? Slyšíte mě?

Poslyšte, jsme připraveni vyjednávat.

Nikdo nechce, aby to dopadlo špatně.

Ale potřebujeme slyšet vaše požadavky.

Je to na vás....

Prosím...

JEAN-LUC: Patriku...

No tak, řekněte něco!

PATRIK: Ano, jsme tu.

Co po nás sakra chcete?!

JEAN-LUC

Jak zřejmě slyšíte a jistě chápete... Pan starosta je velmi pohnutý.

Co se týče únosců, ti zachovávají ledový klid, a zdá se, že se rozhodli neodpovídat, ani nijak nereagovat.

Počkat... Nějaký pohyb na schodech kostela...

Teroristé právě rozbilili druhý transparent...

„Tohle je zvuk vašeho hroučícího se světa. A toho našeho, který povstává.“

To je tedy hrůzostrašný vzkaz, který nevěstí nic dobrého. Patriku?!

PATRIK

The police have created a safety perimeter to protect the population from any sudden turmoil. The town's mayor is on site and will now speak to the terrorists. Stay with us and listen live.

PATRICK

Of course, we are staying with you Jean-Luc.

JEAN-LUC

Now here's Mayor's address.

MAYOR (ON MEGAPHONE)

Am I supposed to...press it here?

Hello? Can you hear me?

Listen, we are ready to negotiate.

We all want to avoid a tragedy.

But we must know your demands.

Your turn now....

Go ahead...

JEAN-LUC: Patrick...

Well, say something!

PATRICK: Yes, we're with you.

What do you want from us, God damnit?!

JEAN-LUC

As you just heard and certainly understand... The Mayor is really disconcerted.

For their part, the kidnappers are staying calm and still, they seem determined to remain silent and not to react.

Wait... There's movement on the church steps...

The terrorists are unravelling a second banner...

"This is the sound of your world collapsing, the sound of our arising."

A terrifying message, to say the least, the worst is probably yet to come.

Patrick?

PATRICK

Ano, ano, jsem tady, jsem tady.

JEAN-LUC

Patriku, tady nastává panika! Někteří diváci se vydali směrem ke schodům do kostela a kolem vznikají potyčky se strážci zákona.

Úplně šílený výstup! Je to šílené!

WILLIAM

No jo, tak došlo na nejhorší.

A bylo to krásný.

MATKA Není to obluda, je to tvůj syn.

OTEC Je to jen kus gumy!

MATKA Co chceš dělat?

DOKTOR ...tak teď jsou dvě možnosti.

PORODNÍ ASISTENTKA Tlačte!

MATKA Uaaagh!

Claudine a Aminata se k nám přidaly

a spolu s nima jejich rodiny a přátelé,

pro který taky vyrobily kukly.

El Viejo Antonio dorazil hned potom.

S lyžařskou kuklou, která mu zakrejšvala celej obličej krom jeho jiskřících očí.

Přišli k nám taky starý lidi, zapomenutý, k smrti unavený tím, co všechno

přežili.

Oni vyšplhali z posledních sil nahoru na schody.

Schovali si tváře do košíků a ošatek.

OTEC Umře tady!

DOKTOR Nebo odpojíme všechny přístroje...

OTEC Je to jen kus gumy.

Umře tady, umře tady, umře tady!

Ke kostelu se jako každý ráno vydali tři bezdomovci,

Yes, yeas, I am still here.

JEAN-LUC

Patrick, it's utter chaos here! Certain bystanders are making their way towards the church steps and scuffles are breaking out with the police force.

The scene is completely surreal, It's crazy!

WILLIAM

And yes, the worst did come.

And it was beautiful.

MOTHER He's not a monster, he's your son.

FATHER It's not even a vegetable!

MOTHER What do you want to do?

DOCTOR ...there are two options.

MIDWIFE Push!

MOTHER Uaaagh!

Claudine and Aminata joined us

With their families and friends,

They made balaclavas for all of them.

El Viejo Antonio came right after them.

Wearing a ski balaclava that left only his beady eyes uncovered.

The forgotten, old folks, tired to death of surviving,

They climbed up the steps with all their remaining strength.

They covered their faces with baskets and tote bags.

FATHER He will die here!

DOCTOR Or we unplug everything...

FATHER Not even a vegetable.

He dies here, he dies here, he dies here!

The three hobos that spend their days on the church steps

který tam většinou tráví celý den...

A na znamení solidarity si dali na hlavu papírový pytle,
ve kterých si přinesli chlast.

RÉMI Co se to tady proboha děje?!

Augustin se pustil Rémiho ruky,
ten se ho pokusil zase chytit, ale nepovedlo se mu to.
Přiběh ke mně a sednul si mi na klín.
Rémi našťavaně rozhodil rukama.
Měl otevřenou pusou, asi musel křičet.
Všichni se na něj dívali.
Ale nikdo ho neslyšel, protože zvony zrovna začaly zvonit.
A pak se za náma otevřely
dveře kostela.

Moje máma vyšla ven.
V ruce svírala svoji Bibli.
Hlavu vztyčenou.
Postavila se vedle mě.
Stála vzpříma.
Hrdá.
Pak se na mě podívala a usmála se.
Byla krásná.
Nejkrásnější na světě.
Začaly mě pálit oči.
Myslím, že jsem viděl svého tátu.
Myslím, že brečel.
Nemohl mě poznat, že ne...
Se slzama v očích.
A s mojí kuklou.

Showed up like they do every morning...
Out of solidarity they slung the paper bags
In which they brought their booze over their heads.

RÉMI What the hell is going on here?!

Augustin let go of Remi's hand,
He tried to hold him back but failed.
He ran to me and sat down on my knees.
Remi waved his arms around him in anger,
His mouth was wide open, he must've been screaming.
Everyone was looking at him
But no one heard him because the church bells started to ring.
And then, the church door
Opened behind us.

My mother walked out.
Her bible closed tight in her hand,
Her head held high.
She stood next to me
straight
and proud.
Then she looked at me and smiled.
She was beautiful
The most beautiful woman in the world.
My eyes started to sting.
I think I saw my dad.
I think he was crying.
He couldn't recognize me, of course.
With his tears
And my balaclava.

Pak se objevila Obrpaulova rodina.

Bylo jich snad padesát.

Měli s sebou jídlo a pití.

Pro všechny.

Tak jsme si udělali piknik.

Přímo tam, všichni společně.

V tichosti.

Ten večer jsem spal doma.

Šli jsme na večeři do restaurace, s mámou a Augustinem.

Seděli jsme na terase.

Další den jsem se vrátil na intr.

Celej den jsem koukal na dývídíčka s boxem.

Život se vrátil do starejch kolejí.

Ale už to nikdy nebude stejný.

Ještě nás uvidíte.

And then Paulio's family showed up.

There were at least fifty of them.

They brought things to eat and drink

For everyone.

So we had a picnic

Right there, all of us together,

In silence.

I slept at home that evening.

Mom, Augustin and I ate dinner at a restaurant.

Out on the patio!

The next day I was back at the boarding school.

I spent all day sitting, watching boxing matches on my DVDs.

Life was back to normal

And yet, it'll never be the same.

You'll see us.